

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. Перник, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на девети октомври през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ

Членове: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

при участието на секретаря ИВА Н. ЦВЕТКОВА
в присъствието на прокурора Бисер Й. Михайлов
като разглежда докладваното от ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20231700600394 по описа за 2023
година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда № 28 от 20.06.2023 г., постановена по НОХД № 696/2023 г. на Районен съд Перник, М. Б. М. е признат за виновен за това, че за периода от месец септември 2021 г. до месец януари 2023 г. в ***, след като е осъден с решение № 117 от 13.06.2020 г. по в.гр.д. № 758/2019 г. на Окръжен съд Перник да издържа своя низходящ – непълнолетната си дъщеря В. М. Б., съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно – 17 месечни вноски, поради което и на основание чл. 183, ал. 1 вр. чл. 57, ал. 1 вр. чл. 54 вр. чл. 42а, ал. 2, т. 1, т. 2 и ал. 3 НК е осъден на наказание „пробация“ с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност от 8 месеца при периодичност на изпълнение 2 пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност от 8 месеца.

Със същата присъда подсъдимият М. Б. М. е признат за виновен и за това, че за периода от месец септември 2020 г. до месец януари 2023 г. в ***, след като е осъден с решение № 117 от 13.06.2020 г. по в.гр.д. № 758/2019 г. на Окръжен съд Перник да издържа

своя низходящ – непълнолетния си син Б. М. Б., съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно – 29 месечни вноски, поради което и на основание чл. 183, ал. 1 вр. чл. 57, ал. 1 вр. чл. 54 вр. чл. 42а, ал. 2, т. 1, т. 2 и ал. 3 НК е осъден на наказание „пробация“ с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност от 8 месеца при периодичност на изпълнение 2 пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност от 8 месеца.

С присъдата, на осн. чл. 23, ал. 1 НК, РС Перник е определил и наложил едно общо най-тежко наказание, а именно – „пробация“ със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност от 8 месеца при периодичност на изпълнение 2 пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност от 8 месеца.

Срещу присъдата в законоустановения срок е постъпила жалба от адвокат Т. М. – защитник на подсъдимия, в която жалба се твърди, че постановената присъда е неправилна, незаконосъобразна и постановена в нарушение на процесуалните правила и на материалния закон. В открито съдебно заседание пледира, че у подсъдимия е липсва умисъл за извършване на престъпление – деянието не било осъществено от субективна страна, тъй като въпреки наложения заповест за задължително изплащане на задължимите на частните обвинители парични суми.

Районна прокуратура Перник и частните обвинители не са подали възражения срещу въззивната жалба.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник в открито съдебно заседание пледира за потвърждаване на обжалваната присъда.

Частните обвинители Б. М. Б. и В. М. Б. не са изразили становище по жалбата.

Окръжен съд Перник, като съобрази изложените от страните доводи и сам служебно провери изцяло правилността на присъдата съобразно изискванията на чл. 314 НПК, намира за установено следното:

От фактическа страна:

Първоинстанционната присъда е постановена при изяснена фактическа обстановка, като фактите са приети от съда след внимателен и задълбочен анализ на събраните гласни и писмени доказателства, при правилна оценка на значението на отделните доказателствени източници. Въззивният съд не намира основания да се възползва от правомощията си по чл. 316 НПК и да приема нови фактически положения.

Подсъдимият М. Б. М. е българин, български гражданин, роден на *** в ***, живущ в ***, *** образование, работи като ***, неженен, неосъждан.

М. Б. М. и Л. А. Б. били в фактическо съпружеско съжителство в периода от *** г. до *** г., като от връзката си имат деца – Б. М. Б., роден на *** и В. М. Б., родена на *** Родителите са разделени, като първоначално децата са живели при бащата, а от *** г. и към момента живеят с майка си.

С решение № 117 от 13.04.2020 г. по в.гр.д. № 758/2019 г. на Окръжен съд Перник, на осн. чл. 59, ал. 9 СК упражняването на родителските права по отношение на двете деца е предоставено на майката, а на бащата е определен режим на лични контакти и същият е

осъден да заплаща издръжка на всяко едно от тях в размер от по 152,50 лв. месечно считано от влизане в сила на решението. Решението е влязло в сила на 01.09.2020 г., а на 09.09.2020 г. е издаден изпълнителен лист в полза на двете деца за принудителното събиране на присъдената им издръжка. Поради липсата на доброволното изпълнение на задължението на подсъдимия да заплаща издръжка в полза на двете деца е образувано изпълнително дело (ИД) № 522/2020 г. по описа на СИС към РС Перник. В полза на децата са събрани и преведени суми в общ размер от 516 лв. Доколкото задълженията по месеци и към всеки от вискателите са еднакво обременителни, съобразно чл. 76 ЗЗД с тези суми са се погасили най-старите задължения, а именно – изцяло за месец септември 2020 г. (305 лв.=2x152,50 лв.) и частично за месец октомври 2020 г. (211 лв.=2x105,50лв.). По данни на Б., когато ходи при баща си, се е случвало последният да му дава пари, по 5-10 лв. „джобни“, които не са за издръжката. Срещу подсъдимия са налице и други висящи изпълнителни производства, по които се извършват удържки от работодателя му, като по едно от тях – ИД № 20221720400247, е вискател друго негово дете, на което е осъден да заплаща 200 лв. ежемесечна издръжка.

Изложената фактическа обстановка е несъмнена, като въззивният съд я прие след собствен доказателствен анализ на събраните по делото доказателствени източници, между които не е налице никакво противоречие: справка от ДСИ при СИС към РС Перник, справки за извършвани удържки по ИД от работодателя на подсъдимия ***, справка за съдимост на подсъдимия, показанията на Л. А. Б. - майка на двете деца, показанията на Б. М. Б. - частен обвинител и дете на подсъдимия, обясненията на подсъдимия в тяхната относима част.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка предходната съдебна инстанция напълно обосновано е приела, че подсъдимият е осъществил с действията си обективните и субективните признаци на престъплението по чл. 183, ал. 1 НК. За да е осъществено престъпно деяние по чл. 183, ал. 1 НК, следва от обективна страна едно лице да е осъдено да заплаща издръжка на свой съпруг, възходящ, низходящ, брат или сестра, да не е изпълнил задължението си за издръжка в размер на две или повече месечни вноски, а от субективна страна - това неизпълнение да е съзнателно.

Подсъдимият е осъден с влязло в сила решение - № 117 от 13.04.2020 г. по в.гр.д. № 758/2019 г. на Окръжен съд Перник, да заплаща ежемесечна издръжка, по 152,50 лв., на всяко от двете си деца, родени от съжителството му с Л. А. Б., а именно – частните обвинители – Б. М. Б. и В. М. Б.. Тези деца се явяват негови низходящи съобразно изискването на чл. 183, ал. 1 НК. От друга страна, по безспорен и категоричен начин е установено, че за инкриминираните периоди, надвишаващи в пъти времето от два месеца, подсъдимият не е заплатил дължимата на тези две свои деца издръжка, определена с обсъденото съдебно решение. Същият не се е възползвал и от привилегията по чл. 183, ал. 3 НК, а именно – да заплати дължимата издръжка преди постановяване на обжалваната присъда и така да не бъде наказан.

Защитата на подсъдимия в настоящото производство е изградена върху тезата, че поведението му не е съставомерно, тъй като не е съзнателно, тоест умишлено, както изисква текстът на чл. 183, ал. 1 НК. Поддържа, че не е знаел, че работодателят му не извършва правилно удържки от трудовото му възнаграждение за заплащането на двете издръжки и че

му е отказвана информация какви точно удържки се извършват. За да е съзнателно неизпълнението по чл. 183, ал. 1 НК обаче, достатъчно е да е налице обективна възможност за изпълнение на задължението и липса на пречки от непреодолимо естество, пречатващи заплащането на месечната издръжка. В случая подсъдимият е в трудоспособна възраст, получава трудово възнаграждение, а поведението на трети длъжностни лица при работодателя му не се явява пречка от непреодолимо естество за надлежното заплащане на дължимата на децата му издръжка. Нещо повече, подсъдимият е наясно, че срещу него са налице множество висящи изпълнителни производства и не може да има съзнанието, че е изпълнил задължението си към трите си деца в общ размер от 505 лв. месечно, при условие че сам поддържа в обясненията си, че при възнаграждение от 1400 лв. получава „законоустановения“ минимум от 930 лв. Именно от този минимум същият е можел и е трябвало да заплаща дължимата на децата си издръжка. Макар и с косвено значение за субективната нагласа на подсъдимия, следва да се подчертае, че дори и когато са му били предявени в настоящото производство всички доказателства, че за инкриминираните периоди не е изпълнил задължението си, подсъдимият не е поправил това свое поведение.

Ето защо, правилни са изводите на първия съд, че подсъдимият е извършил инкриминираните деяния, с което е реализирал състава на чл. 183, ал. 1 НК.

По наказанието:

Районният съд е индивидуализирал наказанието на подсъдимия за всяко едно от инкриминираните деяния, които поотделно осъществяват състава на чл. 183, ал. 1 НК. Наложеният наказателен режим - пробация с пробационни мерки по чл. 42а, ал. 2, т. 1 и 2 (задължителна регистрация по настоящ адрес и задължителни периодични срещи с пробационен служител), са с продължителност от осем месеца, в близост до законоустановения минимум от шест месеца, а периодичността на мярката по чл. 42а, ал. 2, т. 1 е в законоустановения минимум – два пъти седмично. Определените наказания се явяват законосъобразни, правилно определени при превес на смекчаващите обстоятелства по реда на чл. 54 НК – изразеното желание за заплащане на дължимата издръжка и трудовата ангажираност на подсъдимия.

Законосъобразно е и определеното от първия съд едно общо най-тежко наказание по реда на чл. 23, ал. 1 НК, съответстващо на всяко едно от отделните наложени наказания.

Така мотивиран и на осн. чл. 334, т. 6 вр. чл. 338 НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 28 от 20.06.2023 г., постановена по НОХД № 696/2023 г. на Районен съд Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____